

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daff@

חולין דף נב.

דבוק (שנותנים דבק חזק על חתיכת עץ והעוף עומד עליה ונדבק ואינו יכול לעוף ונופל), מה דינו?

כשנדבק לעץ רק בכנף אחת	כשנדבק לעץ בשתי כנפיו	
מותר	לרב אשי : מותר לאמימר : אסור	ללישנא קמא
לרב אשי : מותר לאמימר : אסור	אסור	לאיכא דאמרי

כ"ב צלעות גדולות שיש בהן מוח, נעקרו חלקם או נשתברו בחצי הקרוב לשדרה, מתי הוי טרפה?

בנשתברו	בנעקרו	
ברוב צלעות - י"ב צלעות ¹	ברוב צד אחד - ו' צלעות	לבר זכאי
ברוב צלעות - י"ב צלעות	ברוב צלעות - י"ב צלעות	לר' יוחנן

נעקרה צלע אחת או שתיים, באופנים דלהלן מה הדין?

בצלע אחת	בשתי צלעות	
כשרה (ולדעת רש"י לרב כשרה ולשמואל טרפה ²)		בלא חוליא כלל
טרפה		עם חצי חוליא - בוכנא ואסיתא
טרפה	נבלה ³	עם כל החוליא

חולין דף נב:

בשר החופה את רוב הכרס שנקרע או ניטל רובו, מה הדין?

ניטל רובו	נקרע רובו	
טרפה	טרפה ⁴	לאמרי במערבא
טרפה	ספק - ולא נפשט ¹	לשמואל

¹ ולא משנה אם הם ו' מכאן ו' מכאן, או אפי' שצד אחד כולו נשבר בי"א צלעות ובצד השני רק צלע אחת, כל שבסך הכל נשברו י"ב צלעות טרפה, אבל בפחות מזה לא הוי טרפה.

² לקמן בסוגיא, אמר שמואל "נעקרה מעיקרה - טרפה", ופירש"י שנעקרה צלע שלמה אפי' בלא אסיתא, דהיינו אפי' שלא נעקר כלום מן החוליא הוי טרפה, והיינו דס"ל לרש"י שפליג שמואל על רב דלעיל שאמר כשרה. אכן תוס' (ד"ה נעקרה) הביאו בשם ר"ת שדוקא כשנעקרה עם האסיתא אבל בלא אסיתא כשרה.

³ דהוי גיסטרא דכיון שנעקרה חוליא וב' צלעות התלויות בה היא נבלה ומטמאת, ולא רק טרפה.

⁴ הנה לעיל (דף נ:) נחלקו אמוראים מה היא הכרס הפנימית, ובני מערבא בשם ר' יוסי בר' חנינא ס"ל שכל חלל הכרס היא הכרס הפנימית, וא"כ על כרחך הכרס החיצונה שאמרו במשנה שהיא טרפה אף בנקרע רובה, הוא הבשר החופה את רוב הכרס, דאין ב' טרפות נפרדות של כרס חיצונה ובשר החופה את רוב הכרס, ולפיכך לשיטתם אין ספק שבקריעת רובו הוי טרפה כדין המשנה.

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) ilco@dafyom.daf@

חולין דף נב:

זאב, האם עושה דרוסה בבהמות דלהלן?

בבהמה גסה - בקר	בבהמה דקה - כגון אמרי רברבי	
לתנא קמא	לדעת רב (לת"י הא"י): עושה לר' בנימין: אינו עושה	עושה
לר' יהודה	אינו עושה	עושה

חתול, בגדיים וטלאים³, האם עושה בהם דרוסה באופנים דלהלן?

אליבא דבריבי	אליבא דרבנן	
עושה	ללשון הראשון: אינו עושה ⁵ ללשון השני: עושה ⁶	במקום שיש כנגדו מצילין ⁴ , וכן כשצריך להציל את עצמו
אינו עושה	ללשון הראשון: אינו עושה ללשון השני: עושה	במקום שאין כנגדו מצילין

¹ שמואל סובר שלא כל הכרס נחשבת כרס הפנימית, ובצד העליון של הכרס לכיוון הגב יש שטח שאין בו מילת (צמר שגוררין אותו ברותחין מן הכרס), ושם הוא נקרא כרס החיצונה, ועל זה קאי דין המשנה "שנקרע רוב החיצונה - טרפה". אכן כאן מיירי בבשר החופה את רוב הכרס לצד מטה של הבהמה, ובה לא מיירי מתניתין, אלא טרפה זו נתרבתה "בזה הכלל" דמתניתין, ובה שפיר אית לן למיבעי אי מיירי בנקרע רוב הכרס או רק בניטל רובו אבל בקריעת רובו אינה טרפה.

² רב אמר "בבהמה, מן הזאב ולמעלה", ושאלה הגמ' למעוטי מאי, אי למעוטי חתול הא תנינא דרוסת הזאב. ותירצה הגמ' שהמשנה באה לחדש שזאב עושה דרוסה גם בגסה, אבל בדקה אה"נ הייתי אומר שאפי' חתול עושה דרוסה ומה שנקטה המשנה "זאב" לחדש שהוא עושה טרפה אפי' בבהמה גסה, (ולפי"ז ת"ק פליג אר' יהודה, שאמר שזאב עושה דרוסה רק בבהמה גסה), ולכך קמ"ל רב שאין דרוסה לחתול בבהמה דקה (באמרי רברבי).

³ וכ"ש בעופות, אבל באמרי רברבי אין חתול עושה בהם דרוסה, אלא רק זאב.

⁴ כיון שמפחד שמא תשמט מידי ע"י המצילים לכך דורסה בכעס, והצלת עצמה כהצלת אחרים.

⁵ ללשון הראשון ס"ל בדעת רבנן שבכל ענין אינו דורסה, וכרבנן אלו ס"ל לברייתא שאמרה גבי דרוסת החתול עד שתנקב (אבל אינה טרפה מדין דרוסה בלי שתנקב), ואילו רב חסדא שאמר שכן הוי טרפה, מיירי במקום שיש מצילין - וכבריבי.

⁶ הלשון השני ס"ל בדעת רבנן שבכל ענין עושה דרוסה, וכרבנן אלו ס"ל לרב חסדא, והיינו אפי' במקום שאין מצילין הוי דרוסה לרב חסדא, והברייתא שאמרה שאין דרוסה לחתול, היא סוברת כמו בריבי, ומדברת דוקא במקום שאין מצילין.